

hvad der er fremført fra det ærede kongevalgte Medlem om, at det maaske snarere er paa selve Lærlingetogtet, at der nedbrydes noget i denne Retning.

Carstensen: Min ærede kongevalgte Kollega beklagede nogle Ytringer, som staa i Bemærkningerne. Jeg kan dele Beklagelsen, fordi man helst ikke maa slaa i Luften, naar Slaget kan ramme, hvor man ikke har haft til Hensigt at ramme. Men jeg kan forstaa Bemærkningerne, idet det i det mindste i de maritime Kredse, som jeg hørte til, da jeg stod i Tjenesten, var en bekendt Sag, at de saakaldte Søbisser — det var det Navn, de havde — vare nogle slemme Dreng. Det var ikke ligefrem Kursusets Skyld, men det kom deraf, at de gik rundt fra Lærer til Lærer og under disse Vandringer havde megen Tid til deres Raadighed. Følgen blev, at disse unge Folk faldt ned i Kældere og forskellige Anstalter paa Vejen. Der er altsaa en gyldig Grund til, at denne Bemærkning er fremkommen; men i øvrigt ønsker ogsaa jeg, ligesom min ærede Kollega, at det ikke havde staaet der. — Hvad angaar Spørgsmaalet om Kaserneringen, om Oprettelsen af en Skole paa Værftet, skal jeg ikke fortsætte eller optage nogen Diskussion derom; det er et Spørgsmaal, som ligger fjernet fra de almindelige Interesser her i Salen, men jeg skal dog anføre, at vil man anbringe Kadetskolen paa Værftet, saa kan jeg ikke forudsætte, at det kan ske paa anden Maade end saaledes, at dennes Chef og Skoleofficerer have Bolig der; man kan ikke lade en Skole med kasernerede Elever staa uden Opsigt, der maa altsaa opføres en ikke ubetydelig Bygning. Og paa den anden Side, naar man taler om de store Værdier, som ligge paa Hjørnet af Haregade og Kamelgade, maa jeg sige, at jeg tror ikke, de ere saa store. Grunden er vel stor i Kvadrat, men den er meget dyb i Forhold til sin Bredde, og det er ikke af de Grunde, hvorpaa man kan rejse en imponerende Bygning og tage en høj Leje ind, jeg tror ikke, det vilde medføre nogen Besparelse. Jeg ønsker dog ikke her at fortsætte Diskussionen yderligere, man kan jo altid tale om Sagen i et Udvalg.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vædtoges uden Afstemning.

Carstensen: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vædtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende nogle Lønningsbestemmelser for Søværnet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4001 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

Carstensen: Det er kun nogle ganske faa Ord, jeg skal udtale i Anledning af det foreliggende Forslag. Det er et nødvendigt Supplement til det foregaaende Forslag, og de Lønningssetser, der ere satte, ere ikke mere end beskedne. Man maa jo erindre, at særlig for Maskinkorpsets Vedkommende er der saa megen Konkurrence fra privat Side, at naar man ikke byder nogenlunde anstændige Lønninger — og det, der her foreslaas, er ikke mere — risikerer man, at de, der ere ansatte, gaa deres Vej ved den første gunstige Lejlighed. — Jeg skal kun tilføje, at jeg ønsker, at den fremtidige Lønningslov maa gaa i det her givne, meget beskedne Spor, thi der er unægtelig den Bemærkning at gøre, at de ny Lønningssetser, som her opstilles, ere meget højere end de, som gælde for de tilsvarende Stillinger i Marinen.

a **Marineministeren (Jøhnke):** Jeg finder, at den Bemærkning, som fremkom fra det ærede kongevalgte Medlem (Carstensen), havde til Hensigt ved en Sammenligning at pointere de daarlige Lønninger, Officererne have. Det er jeg fuldstændig enig med ham i, og det er selvfølgelig et Spørgsmaal, som maa ligge Marineministeren i høj Grad paa Hjerte. Jeg skal nævne noget saa mærkeligt som, at en Sekondløjtnant meget sjældent bliver Premierløjtnant, før han har staaet som Sekondløjtnant i en 5—6 Aar, og i den Tid har han kun 60 Kr. maanedlig, hvad der ikke kan kaldes nogen særlig høj Gage. Pensionsberettigelsen indtræder desuden først, efter at man er bleven Premier-